

WERELDGEBEUREN

HOOFDSTUK VII.

DE NIEUWE KRACHTEN EN DE OUDE KWALEN.

Nieuwe krachten. Over niet al te lange tijd is daar het Wesakfeest en dan zullen wij kunnen aflezen wat er eigenlijk precies te verwachten is aan mogelijkheden. Maar ook nu kunnen wij al zien dat de invloeden van Aquarius de opstandigheid aanmerkelijk doen toenemen.

Ik zal proberen om het onderwerp zo compact mogelijk aan u voor te leggen.

Wij hebben te maken met de krachten van Aquarius. Maar Aquarius zelf heeft ook een zekere mate van wispelturigheid. Dat wil niet zeggen, dat de Aquariuskrachten op zich niet op broederschap zijn gericht. Zij hebben echter de neiging om zeer sterk te reageren op de omstandigheden.

Die omstandigheden zijn op dit moment het oude zeer waarmee de wereld zit.

Ik kan u daarvan wel enige opsommen.

- a. Het denkbeeld van de groeiende economie.
- b. De verhouding mens - werk.
- c. De situatie bij de emancipatie van de vrouw.
- d. De ontwikkeling van het internationale recht.

Ik noem er nu maar een paar.

In al deze gevallen zal er de neiging zijn in te hazken op de omstandigheden van het ogenblik. Wanneer er een reactor bijna kritiek wordt, dan is het duidelijk dat de mensen daarop reageren. Maar ze zullen niet reageren overeenkomstig de feiten. Degenen, die vóór een dergelijke energieproductie zijn, zullen proberen de werkelijke fouten zoveel mogelijk te verdoezelen en menselijke oorzaken en menselijk feilen aan te geven als de werkelijke oorzaak. Omgekeerd zullen degenen, die tegen deze, toch niet ongevaarlijke methode van energiewinning zijn, onmiddellijk aanvallen op de veiligheid als zodanig onder het motto: Je kunt niet de levens van honderd-duizenden mensen op het spel zetten alleen maar omdat je denkt, dat de kans van een ongeluk niet zo groot is. Dit is dus een poging om alles eenzijdig en nogal extreem te benaderen.

Hetzelfde zult u vinden in de economie. Neem b.v. de vraag of de economie kan blijven groeien? Er zijn mensen die zeggen: Dat is de enige oplossing. Alleen in een groeiende economie kunnen wij steeds meer arbeidsplaatsen scheppen en zo de welvaart voor alle mensen handhaven.

Je zoudt het natuurlijk ook anders kunnen doen. Je zoudt kunnen zeggen: De economie hoeft niet te groeien, Als we alleen maar de producten van die economie een beetje beter en eerlijker verdelen, dan zou er ongetwijfeld voor iedereen wel werk zijn, alleen niet zoveel inkomen. Er zou voor iedereen ook een mogelijkheid zijn om zich redelijk gelukkig te gevoelen.

Ook hier weer twee partijen. De partij die die "ja" zegt. De partij die "neen" zegt. Die partijen botsen. De botsingen zoals die in de laatste tijd

plaatsvinden zijn nogal onredelijk. Onredelijkheid brengt vaak weer met zich mee dat men een verklaring moet vinden.

Een mens, die weet dat zijn eigen actie extreem is, zal proberen een ander daarvan de schuld te geven. Bijvoorbeeld de zaak Amin. Hier valt op, dat deze man voortdurend overwinningen meldt die hij niet werkelijk maakt, dat hij niet spreekt over de gelden die zijn overgemaakt en over de 24 kisten met zijn persoonlijke bezittingen, die zijn weggebracht o.m. naar Libië uit Entebbe. Hij zegt: Ik ben de rechtmatige heerser en iedereen moet mij steunen. Ik word aangevallen door andere staten.

Dat is niet helemaal waar. Hij wordt in feite voor driekwart aangevallen door zijn eigen mensen. Een kwart, waaronder kader en specialisten voor zwaardere wapens, behoren inderdaad tot het leger van een naburige staat. Maar nu heeft de naburige staat kennelijk ook geleerd hoe je moet liegen. Die staat zegt: Amin wordt helemaal niet aangevallen door onze troepen. Dat is helemaal niet waar. Het enige dat wij hebben gestuurd zijn doktoren, onderwijzers, ziekenverplegers en mensen die voor het amusement moeten zorgen. Het wonderlijke is: de mensen van het amusement spelen uitstekend op een stalinorgel en zijn met raketwerpers wel zeer bekwaam. Terwijl weer anderen kennelijk het ritme weten te ontlocken aan de grote artilleriestellingen. Een wat eigenaardige situatie.

Als we dat nu zo bespreken, dan zegt u: Dat is inderdaad waar. Daar heeft u gelijk in. Maar waarom zegt de een dit en zegt de ander dat? Dat is de grote vraag.

In de praktijk zien wij dat de heersende krachten en vooral de komende stromingen allerlei dingen onaanvaardbaar maken. De gewone mensen kunnen dat niet accepteren. Zomin als je kunt accepteren dat Amin zijn volgelingen en zijn tegenstanders uitmoordt naar believen, zo min kun je eigenlijk ook accepteren dat uit andere dan zuiver menslievende overwegingen iemand probeert een nieuwe strategische positie en stelling voor zich mogelijk te maken door Amin eruit te gooien. Dat komt er in feite op neer.

Zo kun je ook zeggen: Als de situatie in de kerk van Rome op het ogenblik moet worden gezien, dan kijken ze gewoon naar Nederland. Wij hebben te maken met twee mensen die zeggen: Het gezag ligt bij Rome dus bij ons. Jullie hebben allemaal "ja" te zeggen. Daar staan een aantal mensen tegenover die zeggen: Dat is wel zo, maar als we zelf niet kunnen meepraten, dan kan er eigenlijk helemaal niets gebeuren. Dus weer een strijdigheid die op zichzelf andere oorzaken heeft dan men zou vermoeden.

De moeilijkheid van de kerk in Nederland maar ook in vele andere Europese landen is onder meer het z.g. wegvallen van roepingen. Een roeping heeft iemand die zijn hele leven wil gaan wijden aan een leer; en daarvoor moet je toch wel gemotiveerd zijn, meen ik. Die roepingen komen niet. Waarom komen ze niet? Omdat de kerk niet in staat is een beeld te scheppen van een priesterlijke taak die opweegt tegen de voordelen die een gewone maatschappij biedt. Daar komt het eenvoudig op neer.

Nu probeert men een soort vergeestelijke sfeer, een bijna ziekelijk religieus denken tot stand te brengen en daaruit dan weer de leerlingen te verkrijgen die men nodig heeft om het apparaat in stand te houden. Als de kerk zo verdergaat, dan moet ze een keuze doen. Die keuze is niet zo gemakkelijk. Het is de keuze voor het gezag, voor de oude tradities, voor een absolute vrijheid waardoor het kerkelijke gezag geheel verdwijnt of voor een onbekende middenweg, die dan voornamelijk gelegen zou moeten zijn in het manifesteren van de goddelijke Kracht en het daardoor winnen van aanhangers.

Die uitweg durven de meesten niet aan. Dat betekent dus, dat de kerk grote klappen gaat krijgen. Dat is niet zo leuk voor de Paus, maar het is onvermijdelijk. Want wat ik voorzie (het is nog geen Wesak geweest en de aflezing heeft nog niet plaatsgehad dus dit wordt met voorbehoud gesteld) is dat ik geloof dat we met enkele golven van onredelijkheid te maken krijgen

die het einde van dit jaar in een zeer roerig bestaan kunnen veranderen. Er zullen dan niet alleen conflicten zijn; die zijn er nu ook wel. Bijv.:

Het Kabinet Van Agt zit in veel grotere moeilijkheden dan menigeen beseft en de politici willen zeggen. Het gaat namelijk niet alleen over een gat van één miljard in hun opzet, het gaat er doodgewoon om dat er op het ogenblik een scheiding van geesten plaatsvindt tussen de partners. De coalitie dreigt daardoor uit elkaar te vallen en het zal heel moeilijk zijn die te repareren. Dat kun je gewoon overzien.

Maar wat gebeurt er, als er een absolute gezagsontkenning op een bepaald gebied plaatsvindt, laat ons zeggen ongeveer een maand na de Troonrede? Wat dan? De kans daarop zit er voor Nederland in. Maar dat is niet alleen voor Nederland het geval. Dat ligt zo voor Spanje waar ook de tegenstellingen op dit ogenblik al wat meer kenbaar worden en een gebrek aan algehele aanhang juist de extreme groepen ertoe brengen zich op nieuwe maatregelen te bezinnen.

Dat geldt ook voor Italië waar de heersende macht wordt aangetast, maar niet in voldoende mate volgens de extremen en waar we kunnen verwachten dat vanaf juli, wanneer die invloed eigenlijk al begint (Nederland is altijd een beetje traag), toch zeker een vijftig politici ontvoerd, beschoten, neergeschoten etc. zullen worden. Dat zijn er nogal veel.

We kunnen kijken naar Rusland waar op het ogenblik de interne onrust groeiende is en waar vooral conflicten met de kleine naties binnen de Unie voortdurend weer de kop op steken.

We kunnen kijken naar China waar op dit ogenblik de moeilijke keuze tussen een althans schijnbare democratie en een absoluut regime de kop opsteekt. Vooral omdat blijkt, dat je door meer mensen de vrijheid te geven de mensen er ook toe brengt meer zelf te gaan handelen. En dat betekent, dat je ze niet meer aan een touwtje hebt.

Wat China betreft, is het aardig te vermelden dat niet alleen de misdadigheid in de laatste 5 maanden met ruim 40 % is toegenomen. Er zijn soorten van misdadigheid bij die lange tijd niet zijn voorgekomen. Er zijn ook lichthet overtredingen bij, prostitutie b.v. neemt overal toe, maar diefstal, roof e.d. daar hoor je de laatste tijd heel weinig van. Het optreden van georganiseerde groepen die terreur uitoefenen in bepaalde provincies wordt dan wel voor de buitenwereld verzwegen, maar is ook een feit. Ook daar moet dus een krachtmeting gaan plaatsvinden. Ik vermoed dan ook dat in de periode juli - augustus in China die krachtmeting zal moeten worden doorgezet. En dat worden botsingen, dat kan niet anders.

De Ver. Staten zitten ook met enige moeilijkheden. Die moeilijkheden zullen zich op velerlei gebieden verscherpen. Er zullen acties komen van zeer grote bevolkingsgroepen tegen de regeerders. Oude schandalen, zoals b.v. de veevergiftiging, die eigenlijk al een tijd achter de rug is en de vele slachtoffers die daardoor gevallen zijn (ze hebben het vergiftigde vee gewoon laten slachten en verwerkt tot vleeswaren) zullen ook prompt op de voorgrond komen. Ik denk, dat er heel wat koppen op het punt staan te rollen. Maar ze zijn niet van plan te rollen en zullen dan waarschijnlijk gebruikmaken van allerlei duistere machinaties om hun eigen aanzien en macht te bewaren. Waar dat op uitloopt? Ik voorzie daar tenminste enkele malen een optreden van de z.g. Burgerwacht tegen wat men noemt agitators, linkse jongeren etc. Dit is op zichzelf niet zo belangrijk.

U denkt hieraan als aan een prognose. Maar zie het eerder eens als een aanduiding van een tendens, want daar gaat het om. De nieuwe invloeden zijn die welke altijd zijn opgetreden, maar die door Aquarius een bijzondere smaak hebben gekregen, een bijzondere gerichtheid.

Aquarius neemt op dit moment al zo sterk over, dat we kunnen aannemen dat zeer vele golven van rood licht vooral ook ideële onlusten zullen doen ontstaan. Vroeger waren het eerder misdadige onlusten en soms ook oorlogen, die eigenlijk zonder reden werden gevoerd, alleen maar uit prestige-overwe-

gingen. Nu krijgen we echter te maken met splitsing in de volkeren; huis tegen huis verdeeld. Dat is eenvoudig niet uit te bannen, omdat Aquarius ondanks alles een idealist is en een tikkeltje realist.

Wij hebben nu het witte licht. Dan zal dat witte licht in deze periode juist allerlei geestelijke en mystieke elementen in de massa eveneens wekken. Dat betekent, dat hij dus niet bereid is om zich op redelijke gronden te laten overtuigen. Je kunt natuurlijk de zaak tot het extreme opvoeren. Laten we een beweging nemen die sommige van u misschien na aan het hart ligt: de beweging van de vrouwenemancipatie.

Nu weten we allemaal dat het zo langzamerhand een beweging is geworden waarin de man het grote kwaad is en de dames het het best onder elkaar kunnen redderen, terwijl ze gelijktijdig elkaar die deugden toeschrijven (meer dan de man ooit heeft bezeten) die de man vroeger heeft gebruikt om te verklaren waarom het nodig was dat hij de vrouw zou leiden. Dat is dus een vorm van zelfmisleiding. Wat is hier nu eigenlijk de ellende? Nu, dat kunt u zien in deze tijd.

De neiging tot extremisme in denken. Dit betekent, dat een op zichzelf redelijk verlangen in het absurde wordt getrokken en men op een gegeven ogenblik zegt: Ach, die vrouwenemancipatie, dat zijn lesbiennes die hun gebrek aan mannelijkheid voor zich willen goedmaken. Dit is misschien niet altijd zo, maar dat is hetgeen er gebeurt. Dat betekent, dat er dus een tegengolf komt. Omdat hier de redelijkheid ontbreekt, verweert men zich tegen de onredelijkheid, maar zoals gebruikelijk gaat het kind dan met het badwater weg. Dit zult u in uw maatschappij waarschijnlijk kunnen constateren in de maanden november, december.

Ook in andere landen speelt dit een veel grotere rol dan u zou denken, maar gelukkig op een redelijker manier. Een aardige ontdekking van de betekenis van de vrouw en haar macht zullen de verschillende Mollahs en Tollahs in een pas van keizerrijk tot republiek geworden land moeten constateren. Ook hier wordt reeds duidelijk dat veel vrouwen niet bereid zijn een verantwoordelijke taak te vervullen en gelijktijdig als een onmondige te worden behandeld. Dat probleem spitst zich toe, wanneer er wit licht komt. Dan is het bijna zeker dat die vrouwen het als een roeping gaan zien om alleen die taak te vervullen waarvoor ze de erkenning krijgen. Ja, en dan kun je wel een wijze grijze baard hebben als leider, ik denk toch dat hij met de handen in het haar komt te zitten. Ik geef dit als een voorbeeld. Ik zou er zeker meer kunnen aanhalen.

De nieuwe invloeden zijn, omdat de Aquariuskracht steeds sterker wordt, op dit moment eigenlijk aan het veranderen. Het zijn wel de oude kosmische werkingen, maar zelfs Argol, die een lange tijd alleen negatief en vernietigend inwerkte, blijkt nu die vernietiging alleen te kunnen rationaliseren, als er een prestatie, een scheppen tegenover staat. En als dergelijke invloeden een andere tendens krijgen, dan komt er een verloop van zaken dat tegen de geldende verwachtingen van de mensen ingaat.

Als ik nu probeer de kracht in haar hoofdwaarde te zien, dan kan ik mij natuurlijk wel vasthouden aan Saturnus die heerst; het oude liedje. Maar er zijn bepaalde invloeden, die op dit moment zeer sterk zijn en die wel hoofdzakelijk uit de richting der Poolster komen. Deze invloeden zullen toenemen, waarschijnlijk gedurende de periode 13 à 14 maanden vanaf heden. Het hoogtepunt ligt naar wij aannemen rond het lentepunt van het volgende jaar. Deze invloed wordt zo sterk, omdat ze in overeenstemming is met de nu hoofdzakelijk heersende krachten, direct inspeelt op de vele nu sterk levende problemen op aarde en daarbij een beroep doet op vele minder aangename elementen in de mensen. Bijvoorbeeld: het hebben en niet zelf verwerven. Dit heet nu nog winkeldiefstal, maar als het zo doorgaat, dan wordt het binnenkort sociale dienst.

Als je die tendens als geheel beziet, dan zal ze natuurlijk sterk worden gemoduleerd door alle andere krachten die op het ogenblik sterk func-

tioneren: het rode licht, het witte licht, het blauwe licht dat binnenkort weer even opkomt en de paar perioden van geel of gouden licht die ook dit jaar de mensheid is toegedacht.

De kracht werkt daarbij in op het eisen. De mens eist meestal niet van zichzelf maar van anderen, dat zal u bekend zijn. Als de eisen die je stelt te hoog worden, ontstaan conflicten waardoor je zelf wordt beproefd. Geestelijk gezien is dat een enorm bewustwordingsproces dat zich in vele landen versneld gaat afspelen. Het is een groei naar menselijke waardigheid en meerwaardigheid, indien je maar in staat bent jezelf in de hand te houden. Kun je dat niet, dan ga je eraan ten onder.

Deze invloed zal haar eerste grote werkingen sociaal vooral manifesteren in Afrika en in wat mindere mate in Zuid-Amerika. Het noordelijk halfrond krijgt deze invloeden vermoedelijk pas na mei, begin juni te verwerken.

Als we verwachten dat de mensen gaan eisen, dan zal ook duidelijk worden dat je om te eisen moet presteren. Dat kun je doen met wapens, dat kun je doen door mensen te kopen, maar je kunt het ook doen door anderen hun machtsmiddelen te ontnemen. Ik vermoed dat het laatste een heel groot deel van het lopende jaar en de nog volgende paar maanden in beslag gaat nemen. Ik denk, dat dit een van de belangrijkste dingen is. Machtsmiddelen verdwijnen. De gevestigde machten worden steeds minder erkend en zij, die een macht en een gezag pretenderen - of ze die bezitten of niet - zullen moeten erkennen dat het hen niet lukt om deze illusie voortdurend ook tegenover anderen te handhaven. Om ook hiervan een voorbeeld te geven:

Arafat zal zeer waarschijnlijk tegen het einde van dit jaar zeer sterk aan invloed hebben ingeboet.

Sadat komt al voor die tijd in levensgevaar.

Khoumeini dreigt het slachtoffer te worden van extremisten in het bewind dat hij zelf aan de macht heeft geholpen. Dus verandering, maar ook volwassenheid.

De oude kwalen moeten overwonnen worden. Een kwaal kun je alleen overwinnen door haar eerst te erkennen. Pas als je de kwaal eerlijk durft diagnosticeren, kun je nagaan op welke wijze je haar kunt bestrijden of althans haar werkingen kunt verminderen.

De noodzaak om de sociale, de economische maar ook de mystieke, de religieuze, ja desnoods zelfs de persoonlijk erotische kanten van de zaak te zien voor wat ze zijn, de feiten te constateren die eraan kleven en daarvoor dan een uitweg te zoeken, dat betekent een "ken uzelve" dat een groot gedeelte van de wereld eigenlijk eenvoudig wordt opgelegd; daar kun je niet onderuit. Wie wegvlucht, vernietigt zichzelf. Hij vernietigt zijn mogelijkheden tot werken, tot regeren. Die is niets meer. Degene, die erin slaagt zichzelf te erkennen, zal ook nog een keuze moeten doen. Hij zal, gezien de vertekende werking waarover ik al heb gesproken, vaak extreem zijn. Maar dat betekent ervaring. Het betekent een positieve confrontatie met jezelf, met je eigen wereldbeeld maar ook met je mogelijkheden.

Ik wil niet al te optimistisch zijn, maar ik krijg de indruk dat de menselijke bewustwording en ontwikkeling in de komende 14 maanden een enorme stap voorwaarts kunnen doen. Nu wil ik uitdrukkelijk niet spreken in de termen van een inwijding voor een groot gedeelte van de mensheid, want dan denken ze weer dat het iets is wat je krijgt als een soort subsidie van de geestelijke werelden en dat is niet waar.

Het is doodgewoon een proeve die de wereld ondergaat. Een proef die veel mensen heel wat zwaarder zal vallen dan ze nu veronderstellen. Naarmate je belangrijker bent of jezelf belangrijker acht, zal die proef zwaarder zijn. Maar wat er overblijft, dat is werkelijkheidsbewust, dat is harmonisch ingesteld ten aanzien van Aquarius en ontdaan van vele illu-

sies en vertekeningen. Het is een nieuwe werkelijkheid waarin de oude beelden een nieuwe inhoud hebben gekregen, waarin de schijnbare anti- these van deze dagen toch weer een mogelijkheid tot synthese schijnt te bieden. Het is een periode waarin zeker geen profeten als roependen door de woestijn gaan. Trouwens waar vind je die tegenwoordig nog?

Als je ergens een woestijn vindt, dan komt er al gauw een joodje dat daar vlug een paar boompjes plant. Dus geen stem van een roepende in de woestijn, maar wel het gemurmureer van een volk waarachter steeds meer woorden klinken die uit de een of andere geheimzinnige bron schijnen voort te komen.

Het is opvallend hoe op dit moment b.v. in Pakistan woorden van de Wereldleraar en de Wereldmeester worden verbreid en schijnbaar een stimulans betekenen tot een totaal andere aanpak van de problemen, vooral bij het gewone volk.

Het is opvallend hoe soortgelijke boodschappen - zeker, in een andere taal en soms in andere beelden - weer in India zijn doorgedrongen. Uitgaand van de kleine dorpen, die dat al hadden waargemaakt door een soort onderlinge commune te vormen en nu gaan doordringen in de richting van de grote steden. Maar ook is opvallend, dat die gevleugelde woorden en gezegden beginnen door te dringen in bepaalde delen van de islamitische wereld. En zelfs achter de begrenzings van een ijzeren en bamboegordijn om maar eens plagiaat te plegen t.a.v. iemand die al is overgegaan (Churchill). Ook daar klinken bepaalde motto's die misschien niet graag worden ontvangen, maar die wijzen in de richting van een doorklinken van een geestelijke vernieuwing.

Het wonderlijke is, dat deze boodschappen niet door pamfletten worden verspreid, maar dat ze op een onzichtbare wijze van mond tot mond schijnen voort te sluipen. Ook in Europa zullen ze hier en daar opduiken, steeds meer. Maar naar ik vrees, niet in officiële geschriften. Ze zijn niet attractief gezien de heersende verhoudingen. Ze zijn ook niet alternatief genoeg om door degenen, die zich tegen het huidige verzetten, geciteerd te worden. Ze zijn realistisch en gelijktijdig geven ze een geestelijke geladenheid.

Ik zie deze boodschappen in dit jaar reeds doordringen in steeds meer delen van de wereld. Het gekke is, dat het geen beweging is, geen kerk, geen inwijdingsschool. Wij zouden het misschien het best een soort losse broederschap kunnen noemen. Zo iets van gezellen in de middeleeuwen die op reis waren in Europa. Een vreemd soort broederschap. Een vreemd soort geheime leer misschien.

Ik zie de verbreiding daarvan in de komende 14 maanden zodanig toenemen dat het voor mij vaststaat dat over 5 jaar de boodschappen van Wereldleraar en Wereldmeester, waarover u hier zo nu en dan het een en ander heeft kunnen horen, praktisch overal kenbaar zullen worden gemaakt en uit de meest vreemde bronnen.

De wereld staat voor een keerpunt. Dit jaar is een van de proeven waar de mensheid doorheen zal moeten. Het is gelijktijdig de aanleiding tot allerlei heroriëntaties die noodzakelijk zullen zijn in de komende 5 à 6 jaar. O, ik durf niet te beweren, dat Bellamy's jaar 2000 waarheid wordt. Dat zou het misschien toch nooit geworden zijn. Ik kan u wel zeggen dat een verandering zich in de mensheid afspeelt waardoor zelfs de huidige versie van socialisme niet meer aanvaardbaar wordt en de huidige visie op kapitaal en liberalisme al evenmin.

Ik heb het gevoel, dat de komende jaren de mens steeds meer zullen wijzen op de noodzaak zichzelf te zijn en vanuit zichzelf te werken. Ik geloof, dat dat niet alleen geestelijk is, maar dat de omstandigheden zelf hem voortdurend meer met die noodzaak zullen confronteren.

De oude kwalen krijgen een nieuwe betekenis door de nieuwe krachten die erop inwerken. Maar in een nieuwe benadering die daardoor mogelijk

wordt, zullen misschien sommige oude kwalen genezen kunnen worden.
En dat lijkt mij ondanks alles een zeer hoopvol beeld.

-:-

DE VREEMDE WETTEN VAN DEZE TIJD.

U kent die wetten allemaal, alleen denkt u er veel te weinig aan als juist bijzonder treffend voor deze tijd.

Wij kennen b.v. de wet van Parkinson. Deze wet zegt dat, als je eenmaal een ambtelijke instantie instelt, deze zich sneller deelt dan de doorsnee-amoebe en daardoor steeds meer consumeert van de totale arbeidspotentie dan mogelijk is.

Dan hebben we de wet van Finnigal (?). Deze man stelt dat, als je iets zoekt dit zich altijd op de laatste plaats bevindt waaraan je denkt en dat, als iets noodzakelijk is het meestal het laatst gedaan wordt van al wat tot stand wordt gebracht.

Dan hebben we nog de bekende wet van Ocean. Ocean stelt namelijk: Als tien verklaringen mogelijk zijn, kies de eenvoudigste als de juiste totdat de onjuistheid van deze verklaring is bewezen.

Drie wetten, die wel heel erg slaan op de totale structuur van de wereld op het ogenblik.

Men is geneigd alles te regelen. Nu is daar op zichzelf niets tegen in te brengen, als u tenminste de regeling zelf beperkt. Maar neen, u wilt die perfectioneren. Dat wil zeggen, dat een zeer eenvoudige wet als "Gij zult niet doden," de aanleiding kan zijn tot 7 verschillende wetboeken plus een groot aantal filosofische verhandelingen die dan weer door ambtelijke personen moeten worden geredigeerd en voortdurend nagezien waardoor een gehele stand een zeer ruime broodwinning zal kunnen vinden. Dat is de verambtelijking. Nu denkt u waarschijnlijk direct aan de ambtenaar achter loketten en dergelijke. Zij horen erbij en het kastje en de muur zijn ongetwijfeld onmisbare bestanddelen van Parkinsons wet. Maar het is eigenlijk overal zo.

Als u te maken krijgt met technici, dan moet u eens zien hoe zij de verantwoordelijkheid voortdurend naar een ander afschuiven.

Als u te maken krijgt met politici, dan moet u eens zien hoe ze steeds weer de beslissende verklaring proberen te voorkomen en zo kunnen we door gaan. Iedereen zoekt de perfectie. Maar in de perfectie die hij zoekt, probeert hij tevens elke besefte imperfectie voor rekening van anderen te laten. Dit betekent, dat hij geen verantwoordelijkheid wil aanvaarden, dat zijn beslissingen te traag komen, dat hij eenmaal genomen beslissingen niet meer wil terugnemen en wat dies meer zij. Een groot gedeelte van de verwarringen in deze tijd is daaraan te wijten. De wet van Finnigal is daarmee onverbreekelijk verbonden.

Wat wij zoeken is een eenvoudige oplossing. Maar hoe kunnen we een eenvoudige oplossing vinden, als iemand die oplossing perfect wil hebben? Dan ontstaan er onderzoekcommissies die zich weer splijten en delen tot verdere commissies. Uit deze commissies komt dan een rapport van 799 bladzijden dat weer aanleiding geeft tot een verdergaand onderzoek gevat in 77 delen,

dat dan weer gelezen dient te worden door de bestuurders en daaraan toegevoegde ambtenaren waarop ongeveer 25 jaar na het begin van het onderzoek een oplossing voor het probleem wordt gesuggereerd die slaat op omstandigheden die er 50 jaar geleden al waren.

De grote moeilijkheid ligt, geloof ik, wel in het feit dat we niet geneigd zijn om de wet van Oream toe te passen. Als er moeilijkheden zijn en wij willen één oplossing hebben, dan moeten we niet zeggen: Er zijn zoveel oplossingen die we alle moeten onderzoeken. Wij nemen de eenvoudigste, de meest rechtlijnige. Die stellen wij op de proef en daarmee werken we totdat blijkt dat ze onjuist is. Uit de onjuistheden die optreden zullen we dan vanzelf zien welke andere theorieën of benaderingen misschien voor ons toch nog praktisch hanteerbaar zullen zijn.

Je kunt de wereld niet regelen. Hoe meer je probeert de wereld te regelen, des te groter de moeilijkheden waarin je terecht komt.

Er is voortdurend wat men noemt een kreet om de sociale rechtvaardigheid. U denkt waarschijnlijk dat dat dan toch wel erg goed en noodzakelijk is. Het is in zoverre goed en noodzakelijk dat vroeger de armen verhongerden. Tegenwoordig doen ze dat niet meer. Ze eten op kosten van anderen, als het niet anders kan. Maar daar staat wel tegenover dat vroeger de rijken ongeveer 1 % uitmaakten. Nu echter maken de rijken met hun inkomen, hun middelen die ze in feite onttrekken aan de zeggenschap van de gemeenschap ruim 10 % van de gemiddelde westerse bevolking uit. Het is duidelijk, dat een dergelijke kreet en al die maatregelen niet helpen, omdat de enige oplossing er een is waar iedereen achter kan staan. En die kun je nooit vinden, want niemand is bereid iets op te geven.

Er zijn situaties die krankzinnig zijn. Een voorbeeld: Er is een medisch specialist die zeer zeker uitermate deskundig is en een groot vakman. Dit vooropgesteld. Hij redt zo nu en dan mensenlevens. Ook dat. Zijn gemiddelde werkweek is op het ogenblik 36 à 37 uur. Zijn gemiddeld jaarinkomen is ongeveer f 250.000 waarvan hij opgeeft ongeveer f 160.000. De rest zijn namelijk kosten die hij niet zelf maakt, maar alleen opvoert. Hij betaalt daarover belasting. Het resterende inkomen is ongeveer 6 maal zo groot als dat van Jantje Modaal, de fictieve figuur die schijnbaar alles heeft wat hij nodig heeft en het nooit schijnt te krijgen. U kunt zeggen: Dat is niet mooi. Maar het is waar.

Datzelfde geldt echter ook voor bepaalde mensen die schijnbaar een beperkt inkomen hebben.

Er is iemand, die - overigens natuurlijk zonder directe beloning - een aantal commissariaten bekleedt. Hij is daarnaast burgemeester van een middelgrote stad. Nu blijkt, dat in die commissariaten zijn beloning wordt omgezet in een reserve aan aandelen die hij later, wanneer hij zich uit zijn openbare functie terugtrekt, in handen krijgt. Dit is niet bewijsbaar, want de belastingen worden voorlopig betaald door het bedrijf voor zover er van belastbaarheid sprake kan zijn. Als wij dit rekenen bij het reële inkomen van deze man, dan heeft deze burgemeester van een middelmatig grote stad in Nederland (het is natuurlijk een van de handigen; er zijn er heel veel die minder hebben) een inkomen dat ongeveer ligt op een kwart miljoen. Daar hoort u nooit van. U hoort van ondernemers die zoveel winst maken.

Wat zouden we moeten zeggen van sommige ambtenaren die zo goede bindingen hebben met het bedrijfsleven dat ze in feite nu al tantièmes krijgen die voor hen zijn vastgezet, die ze later bij het overgaan naar het bedrijf in kwestie dan in handen zullen krijgen. Ook daarvan is een voorbeeld te geven. Nu blijf ik alleen binnen Nederland, elders is het nog veel erger.

Een voorbeeld uit een naburig land: Daar is een minister die gelijktijdig ondernemer is. Hij heeft een bouwbedrijf, een constructiebedrijf en tevens twee transportbedrijven. Deze man verhuurt de diensten van zijn bedrijven aan zijn ministerie. Wat hij daaraan verdient, kan ik u niet precies voorrekenen, maar ik denk dat menig burgemeester van een grote Nederlandse

stad daar erg jaloers op zou zijn. Dat zijn de situaties die ontstaan met die wet.

Laten we nu eens vragen wat je daar tegenover kunt zetten?
Gewoon: stoor u niet daaraan, zo gek als het moge klinken. Want Oceans wet (Oceans razor) zegt ons: Neem de eenvoudigste benadering. Die eenvoudigste benadering is hier: Ik ontken het recht van anderen om een beroep te doen op mij en mijn middelen, tenzij met mijn volle medeweten en met mijn volle toestemming. Houdt u daaraan. Het zal betekenen, dat u wel eens wat moeilijkheden zult krijgen, maar dat is het wel waard.

Als men komt met allerlei mooie wetten die heel precies zijn uitgelegd, vraag u niet af hoe ze in elkaar zitten. Per slot van rekening, wie een hond wil slaan, vindt toch altijd wel een stok. Probeer zoveel mogelijk onopvallend te leven en u zo weinig mogelijk iets van de regels aan te trekken. Kortom, gedraag u als een modern automobilist in het verkeer, die zich van een parkeerverbod niets aantrekt, tenzij er een politie-agent in de buurt is. Op deze manier komt u het verst.

Als we dit kunnen toepassen op de menselijke maatschappij, dan kunnen we het zeker ook doen op de geestelijke wereld. Misschien dat dit ook wel interessant is.

De wetten, die voor de moderne tijd gelden, gelden zeker ook voor onze menselijke contacten met de geest wanneer wij in deze tijd op aarde leven. Dan stellen wij:

Als ik begin met een perfectie te zoeken (hetzij via een systeem, hetzij via een beroep op deskundigen), dan zal ik steeds meer in dit perfectionisme verstrikt geraken, want er zullen steeds meer autoriteiten komen die mij zeggen hoe ik moet denken en wat ik moet doen. Ik zal daardoor steeds minder mijzelf zijn en zo minder kunnen bereiken. Kies voor uzelf. Als er één autoriteit kan zijn voor datgene wat voor u geestelijk belangrijk en noodzakelijk is, dan bent u het zelf. Anderen kunnen adviseren, maar laat hen nooit bepalen, ook de Orde niet.

Dan hebben we de wet van Finnigal die zegt: Als je iets zoekt, dan zul je het altijd vinden op de laatste plaats waar je kijkt.

Wij zijn altijd geneigd uit te gaan van alle hoge en mooie ideeën. Als iemand zegt: Ik breng u het Koninkrijk der Hemelen, dan moet u al heel erg cynisch zijn, als u niet even kijkt, of het misschien toch niet in zijn mandje zit. Dus onthoudt u één ding: Mooie beloften zeggen niets. Datgene wat ik werkelijk zoek, kan ik alleen daar vinden waar het past.

Als u zoekt naar geestelijke waarheid, dan moet u eenvoudig kijken naar die punten waar men u niet met wetten komt of met geloofspunten, maar waar men u regels geeft aan de hand waarvan u zelf een beeld of een overtuiging kunt vormen. Gelukt u dat niet, ga verder en probeer wat anders. Want niemand kan u precies zeggen waar bij u de geheime mogelijkheden, die u wilt ontwikkelen, verborgen zijn. Ze zijn zeker niet verborgen achter alle mystieke termen, achter alle heilige woorden die u te horen krijgt. Dat betekent, dat u zeker ook in uw benadering van de werkelijkheid Oceans Razor moet gebruiken.

Als u wordt geconfronteerd met een probleem, zoek naar de eenvoudigste manier om het op te lossen. Probeer of deze werkt. Constateer eventueel waar zij faalt. Kies dan door dit falen in bepaalde delen voor ogen een volgende oplossing. Dit kunt u zowel geestelijk als stoffelijk doen.

Onthoudt u verder: U kunt geestelijk en stoffelijk een ander mens niet veranderen, hoe graag u dat ook zoudt willen doen. U zult moeten uitgaan van de mensen zoals ze zijn, van uzelf zoals u bent en van de mogelijkheden zoals ze voor u bestaan. Als u op die manier werkt, dan denk ik dat u al die toestanden, die ik u uit stoffelijke zaken heb opgesomd, eigenlijk onbelangrijk gaat vinden.

Het is niet zo belangrijk, of iemand nu een kwart miljoen verdient of mis-
schien f 20.000. Dat moet hij zelf maar weten.

Het is niet zo belangrijk, of iemand nu 25 instanties moet aflopen of één,
want als hij verstandig is, dan vertrouwt hij niet op een instantie, maar
probeert hij het eerst zelf.

Zo is het geestelijk ook. Als wij alle middelaars aflopen die tussen
ons en God zouden kunnen bestaan, dan is de kans dat we God te spreken
krijgen verduveld klein. Als wij ons direct richten tot God, is de kans
groot dat we antwoord krijgen. En als we falen, dan moeten wij ons niet af-
vragen wie het dan wel voor ons zou kunnen doen, maar waarom wij hebben
gefaald, waar mogelijk een tekort is opgetreden en dan proberen wij het op-
nieuw.

Op deze manier kunt u met eigen werken, uw eigen krachten, uw eigen
geestelijke mogelijkheden enorm veel bereiken. Zo kunt u zich een beetje on-
afhankelijk maken van die drie spottende wetjes die mensen hebben opgesteld
om de feilen en fouten van de moderne maatschappij te omschrijven.

De fouten van de maatschappij, vrienden, zijn fouten die voorbijgaan.
De fouten die u maakt in uw leven, zijn fouten die uw bestaan voor een lange
tijd kunnen bepalen. Richt u daarom vooral op een zo groot mogelijke eenvoud
en juistheid van uw eigen beslissing.

-:-

VERANTWOORDELIJKHEID.

Verantwoordelijkheid. Antwoord zit erin. Ik kan alleen verantwoordelijk
zijn t.a.v. datgene wat men mij vraagt. En men kan mij alleen een vraag stel-
len waaraan verantwoordelijkheid verbonden is, indien ik het antwoord geef
en daarmee een aansprakelijkheid aanvaard. Dus verantwoordelijkheid is een
kwestie, die voor een groot gedeelte van jezelf afhangt.

Men kan zeggen: Je bent voor een ander verantwoordelijk. Is dat waar?
Ik meen, dat je voor een ander alleen in zoverre verantwoordelijk kunt zijn
indien je zelf direct bij diens daden, ontwikkelingen of situaties betrok-
ken bent. Voor alle situaties, die buiten uw toedoen ontstaan, voor alle
ontwikkelingen die zich buiten uw toedoen voltrekken, kunt u niet verant-
woordelijk zijn.

U kunt ook geen verantwoordelijkheid voor een juist verloop daarvan
op u nemen. Dat zou waanzin zijn. De Werkelijke verantwoordelijkheid die er
voor ons bestaat, is in feite die van harmonie.

Harmonie is heel wat anders dan de meeste mensen zich voorstellen.
Het is niet alleen maar de schone samenklank. Neen, het is de samenwer-
king, het samen zijn, de wederkerige reactie.

Ik ben verantwoordelijk voor een ieder met wie ik word geconfron-
teerd in een situatie dat deze persoon aan mij een vraag stelt waaraan
ik op grond van mijn wezen en erkennen bevestigend moet antwoorden.
Op dat ogenblik neem ik de verantwoordelijkheid op mij voor een deel van
het leven van de ander. Zolang ik dat niet doe, ben ik niet verantwoor-
delijk.

Verantwoordelijkheid is een woord dat mensen hebben uitgevonden.

U bent alleen aansprakelijk tegenover uzelf en de kracht die in u woont. Die aansprakelijkheid komt voort uit uw persoonlijk erkennen, niet uit iets anders.

Voor hen die bijbels willen mediteren: Toen Cain zijn broeder had neergeslagen, riep God hem ter verantwoording door te zeggen:

"Cain, waar is uw broeder Abel?"

Cain had toen kunnen zeggen: "Ik heb hem gedood en dat is de reden."

Dan had God misschien gezegd: "Dat had je beter niet gedaan."

Maar Cain zei: "Ben ik mijn broeders hoeder?" Daarmee erkende hij voor zich een aansprakelijkheid, want hij wilde het onderwerp zelf ontwijken. Daarin lag nu zijn verantwoordelijkheid.

Zo is het bij ons. Als we niet willen erkennen wat we zijn, wat we doen, waarmee we geconfronteerd zijn, goed, dan is al datgene wat daaruit voortvloeit onze verantwoordelijkheid. Maar als wij in oprechtheid en eerlijkheid bepaalde punten stellen die onontkoombaar zijn, dan is het de verantwoordelijkheid van een ander, als hij daarop wil reageren, niet meer de onze.

Harmonie is ons besef voor de noden van de ander op het ogenblik, dat deze met ons wordt geconfronteerd. Daar ligt nu onze verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid verder niet.

De menselijke samenleving is in feite een soort coöperatie, maar dan wel U.A. Als u daarmee rekening houdt, zal mijn betoog u waarschijnlijk begrijpelijker voorkomen.

:--:~:

S P O K E N .

Wat zijn spoken?

Spoken zijn soms de bezielde, soms onbezielde droombeelden waarmee mensen zichzelf verschrikken.

Spoken zijn de geesten van doden die geen rust vinden, zegt men.

Spoken zijn ook de onverwachte gebeurtenissen, de aanrakingen door het onbesepte in de spookbaan en alle krachten van de natuur waarmee wij geen raad weten.

Kunnen er werkelijk spoken zijn? Daar waar ik kracht ben, daar kan geen spook mij aanvallen. Daar waar ik licht ben, daar kan ik iemand die in het duister zit licht geven, anders zou hij weer wegvlugten. Spoken zijn alleen maar geweldig, gevaarlijk, eigenaardig, indien u zelf zo bent. Het spook is altijd het droombeeld, de chimaere. Het is datgene wat mogelijk wel bezield bestaat, maar dat zijn wezen en zijn macht ontleent aan datgene wat in u leeft. Het enige dat men van een spook misschien zou kunnen zeggen, als het een werkelijke geest is, dat is:

Een echt spook heeft iets gemeen met een hond; het heeft een soort jachtinstinct. Iemand die daar rustig tegenover staat, zal het met enige bedreiging verder met rust laten. Maar wee degene die voor het spook vlucht. Hij wordt achtervolgd tot hij niet verder meer kan.

Het grootste spook van alle is de waarheid omtrent onszelf die we niet kunnen aanvaarden. Als we daarmee eenmaal geconfronteerd zijn, dan weten we niet meer hoe we moeten weglopen, omdat het altijd bij ons blijft. Daarom zou ik zeggen: Vrienden, als u bang bent voor spoken, leer eerst uzelf niet te vrezen. Besef dan dat het onontkoombare moet worden aanvaard. Dan zult u zien dat alle astrale vormen, alle vreemde verschijnselen rond u ophouden te bestaan of langzaam maar zeker in overeenstemming komen met uw wezen, zodat de spoken van eens uw huisgeesten en helpers van morgen zullen zijn.

Als u nu denkt dat ik een spook ben, dan brengt u mij op den duur zo ver dat ik mij manifesteer als een astraal beddelaken. Als u mij gewoon ziet als iemand, die probeert u te helpen en licht te geven, dan kunt u misschien wel contact met mij krijgen, maar dan ben ik een gedachte en meer niet. U kunt mij ook zien als de lichtende goeroe. Dan krijgt u een soort onwerkelijk vrijheidsbeeld waar de stem van de geest zodanig galmend uitkomt dat u haar niet meer verstaat.

Onthoudt u dit: Niet bang zijn voor spoken, niet vol verering voor de lichtende geest, maar net daar tussenin. Het zijn wezens zoals ik waarmee een harmonie mogelijk is.

:--:--: